

From Analysis to Action: The Role of ARCADIA in the Humanitarian Crisis

25.02.2024

Please tell us about your role(s) during the humanitarian crisis.

Roland Müller is a Board Member of ARCADIA, where he also took communication, outreach, partnerships, and knowledge management roles during the humanitarian crisis in Ukraine. In addition, from August to December, he was a fellow at the Managing Global Governance (MGG) Academy at the German Institute of Development and Sustainability (IDOS) in Bonn, where the Ukraine humanitarian crisis was analyzed as part of the current polycrisis we experience.

Which were the most difficult moments?

One of the most difficult moments was the realization and the collective understanding that was not simply a military operation but a real act of war towards not only Ukraine but also the whole European continent. There were three levels of difficulties:

Ukraine and the Republic of Moldova are getting closer to the European Union, and they have the real prospect of being accession countries and part of the EU at one point. However, the EU extension process and the consolidation have to be consistently and substantially advanced, also in relation to the Western European countries and Georgia.

From a wider geopolitical development view, we are facing multiple crises (COVID, food, financial crisis) putting all of them together, we notice how the world is in transformation. Multiple power centers are being developed. Particularly relevant for the Ukrainian crisis is the current situation in the USA where we will have the presidential elections at the end of the year. As we know, the USA is one of the financial aid-provider for Ukraine and a military backer alongside Great Britain and Europe, we must not forget the statement that Mister Trump, a presidential candidate, declared that if nations that failed to contribute at least 2% of GDP to the NATO.

However, knowing that the U.S. has a democratic system with strong institutions regardless of who will come to the White House, we Europeans have to hope and believe that the U.S. will continue to be a strategic partner of the EU and a leading member of NATO.

The biggest difficulties were also the day and hour of February 24,

2022, when multiple invasions occurred in many areas of Ukraine. We did not believe this country could have resisted for more than 72 hours. Instead, we witnessed a huge resistance on their part, despite the human loss and suffering.

Which were the most meaningful moments?

One of the meaningful moments was the immediate reaction of the army, Ukrainian citizens, young people, women, and men who decided to stay and protect their country. It was a remarkable moment in the reaction of neighboring and EU countries such as Romania, Bulgaria, Hungary, France, and Germany. The actions taken by the different European countries were decisive despite difficulties and political complexity. It was possible to mobilize and show solidarity with Ukraine.

When Ukraine and Moldova were presented with the prospect of joining the EU, it was a significant moment for me because it gave hope to the Ukrainian people.

Our goals now are the will to stay loyal to the EU principles and values for taking concrete actions that give people hope and motivation to continue, and for that, we need political will, financial support, and concrete steps.

Please tell us about your organization and how it contributes to addressing the humanitarian crisis.

ARCADIA is a professional association, we are a civil society initiative. One of the core objectives and ideas is to strengthen this profession of development and humanitarian assistance. In Romania, the profession of “sustainable development expert” is recognized; however, we don’t yet have a recognized profession of humanitarian expert.

At ARCADIA, we want to get more people involved in the conversation and engage with Universities and academics, aiming to reach out to young people in Europe, not only in social sciences, politics, or international cooperation but also people interested in international development, international cooperation for sustainable development, and humanitarian assistance, to strengthen this profession.

Our activities focus on workshops, meetings, and events with experts in the field of development and humanitarian assistance. The situation was such that a lot of refugees were entering the country, and people who had expertise in addressing refugee flows were limited.

ARCADIA contributed by creating and connecting networks of people, communities, and resources with the emergency situation. We were able to be very active with many NGOs at the borders that were welcoming the refugees providing accommodation and food, helping with the translation, connecting with the governmental institutions setting, and liaising back with their families. On one hand, we were a part of civil society, and we also engaged in dialogue with the authorities,

like the Department for Emergency Situations. We also tried to connect people with expertise specialized in various areas based in Romania or abroad with organizations and contexts where their expertise was needed. We also promoted and participated in fundraising activities through the Federation for Development NGOs, "FOND."

What worked well in regard to the (Romanian/regional) efforts to address the humanitarian crisis?

The elements that enabled effective and efficient work were the incredible and immediate activism of the people and, on a larger scale, of the neighboring countries and the solidarity shown.

What could have worked better?

What could have worked better was probably considering the warning signs, such as the invasion of Crimea in 2014. We could have been in a position to provide a better humanitarian aid response by engaging more on the development side with the immediate EU neighborhood, such as the Republic of Moldova, Ukraine, Caucasus, and the Mediterranean areas. The European Union should be more active in peace promotion activities that can be done at home and abroad. Achim Steiner, the UNDP Administrator, said, "the best vaccine for preventing the Ukrainian invasion is to link peace with development action."

What are you focusing on in your work at the moment?

Right now, I am researching and analyzing the link of influences between internationally agreed policies and domestic ones. Precisely I am researching the role of the 2015 Agenda for Sustainable Development, "Transforming Our World," a policy adopted by all the member states of the United Nations in 2015, and how the SDGs are reflected in the national development cooperation process of Germany.

Interview by Saíra Cieri

Photo by Max Kukurudziak

Region: Central and Eastern Europe Country/(ies): Ukraine, Romania Topics: Humanitarian Aid, Humanitarian Crisis, European Union, Nato, Arcadia

A Journey of Humanitarian Support and Integration

03.03.2024

Please tell us about your organization and your role during the humanitarian crisis.

I work with Radautiul Civic, which was founded in 2017 to promote active citizenship. We build minimum civic infrastructure in the region to develop communities and make people more aware of their role as citizens. Since 2017, we have developed many projects related to local good governance, like monitoring decision-makers, promoting transparency, and conducting workshops and training for citizens on civic engagement. In the past years, we have built a community with more than 150 occasional volunteers.

Already, the pandemic was a good occasion to practice our responsiveness. We worked with state institutions, hospitals, and the sanitary system. When the war started in February 2022, with Russia's invasion of Ukraine, we started offering basic humanitarian support for refugees. In addition, in collaboration with the Red Cross, we installed tents.

In the first few weeks of the war, we rented a warehouse. Using it as a humanitarian hub, we sent over 270 shipments to Ukraine. Since the start of the war, more than 150 volunteers have been present on the border until the summer of 2023. Following the decrease in the wave of refugees, our operation halted at the border. In general, we had four major directions, including support at the border, running the humanitarian hub, support for refugee camps, and integration activities such as language classes, psychological counseling, legal assistance, and intercultural activities.

Which were the most difficult moments?

First and foremost, the coordination of efforts was the major challenge since there was a duplication of efforts. Secondly, finding qualified humanitarian workers was also another challenge that we faced.

What worked well in regard to the (Romanian/regional) efforts to address the humanitarian crisis?

The response from civil society in the form of solidarity and mobilization was beyond expectations. It helped the Romanian state develop a public policy for tackling long-term humanitarian

challenges. Furthermore, the communication channel that was established and improved with the public authorities also contributed largely to having an institutional solution for future emergencies. Finally, another effective aspect of the efforts was enhancing communication between Romanian civil society and international organizations such as UN agencies.

What could have worked better?

To begin with, joint efforts or so-called humanitarian efforts could have worked better through close cooperation to realize our strengths and weaknesses for a better response to the situation. Moreover, the availability of similar effort stories around the world could have also been useful for better preparation and response. Finally, from the perspective of organizational capacity, the burnout or overloading of core members of the efforts could have been avoided.

What are you focusing on in your work at the moment?

Our organization's key focus right now is integration. Approximately 80,000–90,000 Ukrainian refugees live in Romania and want to integrate into society. Thus, language courses constitute a major part of our focus because language is the main barrier to their smooth integration. Similarly, we also empower the local Ukrainian communities to become more autonomous and create their NGOs by providing legal assistance.

Using the community hub, they organize events that include activities for children, intercultural activities, and training and workshops. The goal of the integration is to empower the local Ukrainian communities and help them better represent their interests before decision-makers.

What needs do you see at the moment that could be addressed better?

The main needs are resources that would enable us to continue supporting the integration efforts for the Ukrainians in northern Romania. Financial resources are important as they enable us to ensure the continuity of our efforts, such as paying the language teachers. What is more, it is difficult to find qualified human resources who are aware of the legislation and public policies that are linked to integration.

Any other thoughts and suggestions?

The Romanian Civil Society should assess this effort to draw key lessons for future responses by building and improving their capacity.

Interview by Siyawash Obaidy

Photo by Alexas_Fotos

Region: Central and Eastern Europe Country/(ies): Ukraine, Romania Topics: Humanitarian Aid, Humanitarian Crisis, Integration, Civil engagement,

Case noi și speranțe noi: împreună pentru refugiații ucrainieni 29.02.2024

Numele intervievatului: Roberto Pătrășcoiu

Scurtă descriere a interviului: Roberto Pătrășcoiu, directorul Habitat for Humanity România, ne-a povestit despre provocările generate de războiul din Ucraina, despre oportunități, dar și despre lucruri care ar fi putut merge mai bine.

Roberto, te rugăm să ne spui despre rolul tău din perioada crizei umanitare?

Rolul meu în criza refugiaților a fost divers în această perioadă de doi ani. Am început acum doi ani prin a fi Manager de proiect în primele două luni de la începutul conflictului, după care am angajat o colegă care să asigure managementul proiectului. Apoi, am fost supervisor la nivel de proiect, ca în prezent să mă ocup cu ce ține de relațiile organizației la nivel guvernamental și instituțional.

Care au fost cele mai dificile momente în contextul crizei umanitare?

De departe, cea mai dificilă perioadă a fost prima luna, dat fiind haosul ce a survenit odată cu începerea conflictului și incertitudinea cu care ne confruntăm. De asemenea, din punct de vedere emoțional a

fost foarte dificil, deoarece nu știam ce și cum să facem, era o situație cu totul nouă. Și din punct de vedere al intensității muncii a fost dificil, eu și colegii mei lucram și câte 16-20 de ore pe zi. Toate cele trei etape ale crizei, și anume etapa de emergency, apoi o etapa tranzitorie, de vreo 6 luni, apoi cea de-a treia etapa au fost dificile, dar în moduri diferite.

Care au fost cele mai inspiraționale momente?

Personal, o mare însemnatate a reprezentat fiecare 'Da' pe care l-am primit de la fiecare sponsor. Faptul că am strâns o sumă foarte mare de bani din donații a fost de asemenea o parte emoționantă și importantă pentru noi. Toate mesajele de mulțumire pe care le-am primit din partea refugiaților pe care i-am ajutat și a familiilor lor se numără printre momentele plăcute și pline de însemnatate. Când mi-am dat seama de anvergura crizei și de faptul că nu avem cum să fim relevanți decât când suntem împreună cu toții, am făcut apel la sprijinul echipei, iar faptul că am primit un răspuns pozitiv din partea lor a reprezentat, de asemenea, un moment frumos și emoționant.

Te rugăm să ne spui despre organizația ta și despre cum contribuți la gestionarea crizei umanitare.

Habitat for Humanity este o organizație globală, activă în 70 de țări. În România, este prezentă din 1996. Habitat for Humanity sprijină cu locuințe persoanele vulnerabile. Pe perioada crizei, am fost activi pe trei paliere: în prima etapă, am oferit locuințe de urgență (am ajutat oamenii care au fost în tranzit în România), apoi, am oferit locuire tranzitorie (pentru refugiații care au stat 3-6 luni în România), iar în ultima etapă, am oferit locuire definitivă (pentru cei care s-au stabilit în România).

Ce a funcționat bine la nivel național/regional pentru gestionarea crizei umanitare?

În linii generale, România a gestionat bine această criză. Sub acest bine, însă, sunt multe nuanțe de gri. Primii care au intervenit au fost cetățenii și nu statul român, care a început să fie vizibil abia după câteva săptămâni de la începutul conflictului. Acest lucru era oarecum de așteptat, dată fiind noutatea situației. Un lucru pe care autoritățile române l-au făcut bine a fost să coaguleze toate eforturile, atât din punct de vedere am implicării instituționale și a ONG-urilor, cât și din partea cetățenilor. Astfel, abordarea a fost una integrată.

Ce ar fi putut să funcționeze mai bine?

Zona de integrare a refugiaților a fost punctul slab al autorităților române. Zona de gestionare a crizei a functionat bine, zona de integrare, pe toate palierele, a lăsat însă de dorit de dorit. Acest lucru a arătat de fapt modul în care funcționează autoritățile și instituțiile și modul în care statul român și instituțiile române sunt

pregătite să gestioneze și alte probleme decât ale propriilor cetățeni. De asemenea, bariera lingvistică a reprezentat o dificultate în integrarea refugiaților.

Pe ce te axezi la acest moment în activitatea profesională?

Sunt prezent în diferite grupuri de lucru. La început, guvernul a arătat un plan de lucru, în cadrul căruia au fost luate în considerare recomandările venite din partea noastră, a Habitat for Humanity.

O parte importantă a activității mele constă în participarea la evenimente, cu scopul de a influența opinia publică cu privire la situația refugiaților, unde participăm alături de ambasade și actori din societatea românească.

Asigurarea resurselor interne se află de asemenea printre atribuțiile mele. Mă asigur că echipa de proiect poate să implementeze aceste proiecte.

Ce nevoi consideri că ar putea să fie adresate mai bine la acest moment?

Zona de locuire. Statul ar fi putut face mai mult decât acea schema de 50-20, iar faptul că a dat acești bani proprietarilor nu a fost o decizie calculată. Puteau crea o schemă hibridă de oferire de apartamente alături de o subvenție care să meargă spre refugiat. Statul român, în afară de subvenții, nu s-a preocupat prea mult, din păcate, de starea refugiaților.

Orice alte sugestii?

În acest moment avem aproximativ 80.000 de refugiați în România care nu au fost integrați. În perioada iulie-august a acestui an, toate marile ONG-uri, printre care și noi, își încetează schemele de sprijin. În momentul în care noi vom ieși, nu știm dacă va mai exista o preocupare a statului român față de situația refugiaților care vor rămâne în România, dat fiind că această criză nu se mai află pe lista de priorități așa cum era acum 2 ani.

Interview by Teodora Anca

Photo by Orna Alex

Region: Central and Eastern Europe

Country/(ies): Ukraine, Romania

New homes and new hopes: together for Ukrainian refugees 29.02.2024

This interview will feature Roberto Pătrășcoiu, CEO of Habitat for Humanity Romania. He talked to us about the challenges brought about by the humanitarian crisis, opportunities, and what could have worked better.

Please tell us about your role(s) during the humanitarian crisis.

My roles in the refugee crisis have been diverse in this two-year period. I started two years ago by being a Project Manager for the first two months after the beginning of the conflict, after which I hired a designated project manager. Then I was a supervisor at the project level, and now I deal with relations at the governmental and institutional level.

Which were the most difficult moments?

By far, the most difficult period was the first month, given the chaos that came with the start of the conflict and the uncertainty we faced. Also, emotionally, it was very difficult because we did not know what to do and how to do what needed to be done. It was a completely new situation. And from the point of view of work intensity, it was difficult. My colleagues and I also worked 16-20 hours a day. All three stages of the crisis, namely the emergency stage, then a transitional stage of about 6 months, and finally the third stage [integration] were difficult, but in different ways.

Which were the most meaningful moments?

Personally, each yes that I received from each sponsor was of great significance. The fact that we raised a very large amount of money from donations was also an exciting and important part for us. All the

thank you messages we received from the refugees we helped and their families are among the pleasant and meaningful moments. When I realized the scope of the crisis and the fact that we can only be relevant when we are all together, the fact that I received a positive response also represented a beautiful and emotional moment.

Please tell us about your organization and how it contributes to addressing the humanitarian crisis.

Habitat for Humanity is a global organization active in 70 countries. In Romania, it has been present since 1996. Habitat for Humanity supports vulnerable people with housing. During the crisis, we were active on three levels: in the first stage, we offered emergency housing (we helped people who were in transit in Romania), then we offered transitional housing (for refugees who stayed 3-6 months in Romania), and in the last stage, we offered permanent housing (for those who settled in Romania).

What worked well in regard to the (Romanian/regional) efforts to address the humanitarian crisis?

In general, Romania managed this crisis well. Beneath this good, however, are many shades of gray. The first to intervene were the citizens and not the Romanian state, which began to be visible only a few weeks after the beginning of the conflict. This was somewhat to be expected, given the novelty of the situation. One thing that the Romanian authorities did well was to coagulate all efforts, both from the point of view of institutional and NGO involvement, as well as from the citizens' side. Thus, the approach was an integrated one.

What could have worked better?

The refugee integration area was the weak point of the Romanian authorities. The crisis management area worked well, but the integration area, on all levels, was lacking. This actually showed how the authorities and institutions work and how the Romanian state and Romanian institutions are prepared to manage problems other than those of their own citizens. Also, the language barrier represented a difficulty in the integration of refugees.

What are you focusing on in your work at the moment?

I am present in different working groups. In the beginning, the government showed a work plan, within which the recommendations coming from us, Habitat for Humanity, were taken into account.

An important part of my activity consists of participating in events with the aim of influencing public opinion regarding the situation of refugees, where we participate alongside embassies and actors from the Romanian society.

Ensuring internal resources is also among my duties – I make sure that

the project team can implement these projects.

What needs do you see at the moment that could be addressed better?

The housing area. The state could have done more than that 50-20 scheme and the fact that it gave this money to the owners was not a calculated decision. They could create a hybrid scheme of providing flats alongside a subsidy that would go towards the refugees. Unfortunately, the Romanian state, apart from subsidies, did not care much about the condition of the refugees.

Any other thoughts and suggestions?

At the moment, we have approximately 80,000 refugees in Romania who have not been integrated. During July-August of this year, all the big NGOs, including us, will end their support schemes. When we leave, we do not know if the Romanian state will still be concerned about the situation of the refugees who will remain in Romania, given that this crisis is no longer on the priority list as it was two years ago.

Interview by Teodora Anca

Photo by Orna Alex

Region: Central and Eastern Europe

Country/(ies): Ukraine, Romania

Topics: Humanitarian Aid, Humanitarian Crisis, Policy Work, Humanitarian Response

Interviu cu Raluca Negulescu-Balaci: Cum a contribuit Fundația UiPath la susținerea

copiilor și mamelor din Ucraina 05.05.2023

Raluca Negulescu-Balaci este directoarea executivă a Fundației UiPath, care este o organizație non-profit. Aceasta a fost înființată în 2019 de către compania cu care împarte același nume.

Ne puteți spune mai multe despre organizația dumneavoastră și rolul pe care vi l-ați asumat în contextul crizei umanitare din Ucraina?

Deși suntem foarte conectați la sistemul global UiPath de voluntari și mobilizăm foarte multe persoane în activitățile noastre, noi suntem o unitate non-profit separată de compania UiPath. Misiunea noastră este să sprijinim copiii care provin din medii vulnerabile din România și India, cu scopul de a avea acces la educație de calitate. Eu m-am alăturat acestui demers în septembrie 2018, când am venit să construiesc de la zero fundația. Patru ani și jumătate mai târziu, am reușit să ajungem la peste 50.000 de copii din familii vulnerabile prin programele pe care le derulăm. Noi implementăm propriile programe educaționale în comunități vulnerabile datorită unei echipe dedicate. Acestea sunt interconectate și foarte mult axate pe abordarea nevoilor educaționale ale copiilor, uitându-ne și la ecosistemul din care fac parte. De asemenea, noi lucrăm îndeaproape cu școlile, cu familiile sau comunitățile. Avem parteneri strategici în alte organizații non-guvernamentale și lucrăm foarte mult pentru creșterea capacității profesorilor, dar și pentru tot ce înseamnă literație digitală.

Odată cu venirea pandemiei, Fundația noastră a fost într-o adaptare continuă la realitățile din jur, cu toate că programele noastre erau în plină implementare în martie 2020. Chiar dacă a fost o provocare să aducem infrastructura digitală și sprijinul educațional prin intermediul tehnologiei, ne-am dat seama că poate deveni o oportunitate pentru a oferi aceste servicii copiilor din cele mai

izolate zone din țară.

Referitor la puterea de adaptare a organizației, invazia din Ucraina a marcat un punct de inflexiune pentru noi. Încă din 24 februarie, a fost foarte clar că trebuie să intervenim și am dezvoltat multe campanii de fundraising alături de membrii companiei UiPath. De altfel, noi lucrăm foarte mult cu copiii situați la granița de nord cu Ucraina. În urma acestui eveniment, au fost două reacții imediate și anume, elaborarea unui plan de urgență în cazul în care era nevoie să mutăm copiii și familiile din zona respectivă și lansarea unui fond global, numit [Fondul de Solidaritate pentru Ucraina](#). Această inițiativă a fost introdusă ca răspuns la criza umanitară pentru a strânge resurse suficiente pentru copii.

Cum a fost pentru voi tranziția de la pandemie la războiul din Ucraina?

Avem o mare capacitate de adaptare, care face parte din filosofia noastră de intervenție. În contextul actual, încercăm să avem un răspuns cât mai calibrat la nevoile copiilor și adolescenților cu care lucrăm. De aceea, echipa noastră a reușit să fie extrem de abilă și rapidă în a-și regândi prioritățile. În același timp, programele noastre educaționale au continuat să ruleze și să fie implementate în comunități. Ne-am dorit foarte mult să contribuim suplimentar la sprijinirea persoanelor afectate de criza sanitară de COVID-19 din România și India, dar și la criza umanitară din Ucraina. Aceste lucruri au fost posibile printr-un fond de reziliență, care a fost dezvoltat odată cu dezvoltarea Fundației.

Ne puteți spune un moment important pentru Fundația UiPath în perioada crizei umanitare?

Au fost foarte multe momente marcante în această perioadă. Un prim moment ar fi interacțiunea pe care am avut-o cu copiii veniți din

centrele maternale și orfelinatele din Ucraina. Sunt aproximativ peste 200 de copii pe care noi îi susținem de un an. Pe majoritatea dintre ei i-am cunoscut în centrele din București și Iași. Personal, a fost un moment extrem de puternic să înțeleg poveștile lor, raportându-ne la situația actuală. Pe de altă parte, am fost extrem de surprinsă de capacitatea lor de adaptare, mai ales că starea centrelor maternale din Ucraina era similară cu contextul din anii '90 din România. Mulți dintre copii provin din familii extrem de vulnerabile din punct de vedere social, pe care părinții nu-i mai pot întreține. Cred că este extraordinar de dificil să gestionezi și trauma abandonului alături de trauma războiului. Din această cauză, le-am oferit susținerea noastră în a-i ajuta să depășească aceste situații.

Ne puteți spune și un moment dificil?

Un moment dificil a fost când a trebuit să ne mobilizăm în decurs de două săptămâni. S-a dovedit a fi o provocare la început, dar am reușit să strângem în tot acest timp 1.400.000 de dolari prin implicarea comunității globale a companiei UiPath. De asemenea, am încercat să răspundem la nevoile cele mai stringente fără a ne suprapune cu resursele care erau deja disponibile. Pentru noi a fost foarte clar că trebuie să avem un răspuns de urgență și am făcut un efort mare de a identifica într-un timp scurt furnizorii de alimente și materiale sanitare. Am avut la îndemână două tiruri pentru a operaționaliza transportul resurselor. Însă mulți dintre transportatori nu mai voiau să meargă în Ucraina pentru că se expuneau pe proprie răspundere la un pericol extrem de mare. În același timp, partenerii noștri de la Crucea Roșie Română aveau acest blocaj legat de transportul umanitar. Atunci am luat decizia să contribuim alături de Cefin și Profi la achiziționarea unui tir pentru Crucea Roșie, cu care să meargă și să transporte ajutorul umanitar. Ce m-a surprins pe mine cel mai mult este faptul că acest camion a fost folosit și pentru criza umanitară din Turcia.

Ne puteți spune ce ar fi putut să funcționeze mai bine pentru gestionarea crizei umanitare din Ucraina?

Noi am asistat la o mobilizare mare în România de la cetățeanul de rând, la organizații non-profit, la societate civilă sau companii de stat. Totuși, cred că ar fi fost mult mai bine să dispunem de o interfață care să fi conectat toate aceste eforturi comune și să fi alocat toate resursele într-un mod structurat. La momentul respectiv, noi am prioritizat acele nevoi pe care le aveam de la Crucea Roșie din Ucraina și am sprijinit în continuare copiii veniți din centrele maternale și orfeline. Un alt lucru esențial, am contribuit la dezvoltarea materialelor educaționale în limba ucraineană pe aplicația de citit [NABU](#) în 2022. Chiar dacă am lucrat și am colaborat cu foarte multe entități non-profit și companii, s-a simțit lipsa unui facilitator. Știu că s-au făcut foarte multe demersuri din partea statului român, însă a fost destul dificil de comunicat pe parcurs. Aici cred că s-ar fi putut lucra mai mult la nivel sistemic.

Ne puteți oferi mai multe detalii legate de răspunsul fundației la criza umanitară?

<https://uipathfoundation.com/donate-now/solidarity-fund-for-ukraine-2/>

Răspunsul nostru de urgență a constat în procurarea de alimente și materiale medicale, pe care le-am trimis în Ucraina prin Crucea Roșie Română. Cum am mai spus, am contribuit la achiziția acestui tir, care a fost o soluție la criza transportatorilor. Era o metodă bună de precauție, deoarece odată cu descărcarea materialelor nu mai exista niciun fel de protecție la întoarcere pentru ei. Împreună cu partenerii noștri de la [Buna Ziua Copii din Romania](#) din județul Vaslui am oferit asistență și cazare pentru sute de refugiați care intraseră în țară. De asemenea, am dezvoltat acea colecție de cărți în limba ucraineană prin aplicația NABU, care poate fi descărcată gratuit de pe telefonul mobil. Un alt lucru esențial, noi susținem în continuare cu cei de la [Hope and Homes for Children](#) peste 244 de copii din Ucraina ajunși pe teritoriul României. Noi le acoperim nevoi foarte complexe de la aprovizionarea cu mâncare, la asistență medicală sau sprijin

psihologic. Totodată, alături de cei de la [Inima de Copil](#), care sunt partenerii noștri de la Galați, ajutăm la integrarea familiilor de refugiați, oferindu-le copiilor materiale educaționale și lucrăm îndeaproape cu mamele din comunități.

Cu ce vă ocupați în acest moment?

Ne axăm momentan pe fondul de Solidaritate pentru Ucraina. Suma pe care am alocat-o prin acest fond a mers către susținerea pe termen lung a copiilor ucraineni din orfelinate. Am dezvoltat și activități educaționale cu voluntari din UiPath, unde am interacționat cu copiii ucraineni de la București. Prin acest demers, am explorat diverse profesii și ce înseamnă să activezi în ele. În prezent, continuăm parteneriatul nostru cu cei de la Buna Ziua Copii.

Interview by Andrei Verestiuc

Photo by Joel Muniz

Region: Central and Eastern Europe

Country/(ies): Ukraine, Romania

In the Midst of Crisis: Stories from the Romanian Refugee Council, 02.04.2024

Eugen Bogdan Preda is the National Integration Coordinator at the Romanian National Council for Refugees, where he spearheaded efforts to integrate displaced individuals, particularly in response to the

Ukrainian conflict. With over a decade of experience in refugee assistance, Eugen's leadership as Head of the National Integration Department underscores his unwavering commitment to aiding those in need.

Please tell us about your role(s) during the humanitarian crisis.

I will briefly tell you what happened. In February 2022, I got an urgent call from my coordinator saying that war had broken out in Ukraine, and I needed to head to the border. We had this Integration Department set up under UNHCR funding, where I usually worked as an integration counselor. But given the chaos unfolding, they thought I should check out the border situation for a few days.

At first, like everyone else, I thought the war might end soon. But as days passed, it became clear this was serious. We had dealt with regional issues before, like in Moldova and eastern Ukraine, but nothing on this scale. So, on the 25th of February, I hit the road and got to the border.

When I arrived, my initial job was to provide legal counsel on asylum and help people access basic services as they arrived. Then I visited several ad hoc refugee camps in schools and hospitals etc., and supported them with counselling. I was there for about three weeks until I finally made it back to Bucharest on the 18th of March. It was intense, but every moment reminded me why I got into this line of work in the first place – to help those who need it most, no matter how tough the going gets.

Which were the most difficult moments?

The most difficult moments were mainly logistical challenges. The weather, particularly in the northern part of Romania, was cold, especially at night. Initially, there was a lack of coordination among organizations, causing chaos. Language barriers also posed challenges, although volunteers from the border region, including ethnic Ukrainians and Romanian speakers, helped mitigate this. Finding accommodation was tough due to full hotels and houses. However, solutions were found for specific cases. Another challenge was explaining asylum procedures to refugees, especially those without proper documentation, which could be daunting for them. Overall, navigating these challenges over the three-week period was tough but essential in providing assistance.

Which were the most meaningful moments?

The most meaningful moments for me were when refugees expressed gratitude for the counseling and understanding they gained. It was touching to hear them say, "Now I understand what I need to do," or "I have a plan for the future." Particularly moving were interactions with mothers and children, as many men could not leave the country. Seeing them gain clarity and hope after our discussions was incredibly fulfilling. Providing guidance and clarity in uncertain times was the most impactful aspect of my work.

Please tell us about your organization and how it contributes to addressing the humanitarian crisis.

Our organization, the Romanian National Council for Refugees, was established in the late 1990s, in 1998. Since then, we have been recognized as a public utility organization, operating under a special status granted by the Romanian authorities. Initially focused on providing legal assistance and counseling to asylum seekers and beneficiaries of protection, we have expanded our scope over the years.

With the onset of the conflict in Ukraine in 2022, our efforts intensified. We extended our services to all border points with Ukraine and Moldova, as well as key cities for integration. Despite downsizing after the conclusion of certain projects in 2023, such as our partnership with the UN, we remain committed to our mission. We continue to operate a national hotline and provide counseling services, adapting to evolving needs and challenges. Presently, we are focusing on supporting approximately seventy-seven thousand individuals in various aspects of their integration journey.

What worked well regarding the (Romanian/regional) efforts to address the humanitarian crisis?

The collaboration between non-governmental organizations and the government worked well in addressing the humanitarian crisis. The government recognized our resources and manpower, appreciating our contributions. In return, they cooperated with us openly, which was crucial. For instance, they modified legislation to provide adequate assistance to beneficiaries of the conflict in Ukraine. Despite the challenges, such as the high number of medical cases, the government continued to support free medical care and financial schemes for accommodation and food. This sustained assistance, including emergency financial aid programs, demonstrates a commitment to supporting those in need. Overall, this collaboration has been instrumental in providing sustained assistance to affected individuals, ensuring their

needs are met both practically and financially.

What could have worked better?

It is hard to say but I am giving you my perspective. Our response was somewhat caught off guard by the crisis, particularly in regions unaccustomed to such humanitarian emergencies. The absence of a comprehensive plan tailored to handle sudden influxes of refugees, especially in northern Romania, meant we had to improvise on a large scale.

Ideally, Romania should have had a more robust framework ready to address mass migrations. Moreover, the crisis occurring so close to our borders, despite Romania's EU membership, highlighted the importance of proactive planning and risk assessment. Despite Europe's history with crises in regions like Gaza and Afghanistan, we seemed unprepared for such events hitting so close to home. Normally the large distance delays the influx of refugees and gives one time to prepare.

Looking back, a more proactive approach to risk assessment and contingency planning would have better equipped us to respond effectively. This would have required not only improved coordination among governmental agencies but also a deeper understanding of the potential risks posed by conflicts in neighboring regions.

What are you focusing on in your work now?

Currently, our focus lies primarily on integration, counseling for access to social and economic opportunities, and community empowerment. We are also heavily engaged in monitoring legislation and advocating for refugee rights. Our work involves providing feedback on policy changes, such as the format of protection documents, and addressing issues of discrimination and extremist speech. As we enter the third year of the conflict in Ukraine, we're closely watching for any indications from the European Union regarding the future of temporary protection measures. With elections looming, we are particularly attuned to potential shifts in migration policies and their impact on refugees. These ongoing concerns shape our efforts to ensure the well-being and rights of those we serve.

Any other thoughts and suggestions?

In addition to our focus on integration, we are encountering

increasingly complex cases, especially involving vulnerable groups. While we are familiar with women and children refugees, we are also seeing a rise in cases involving patients with disabilities or the elderly. Responding to these diverse needs has become a priority. Medical cases and access to education are emerging challenges, as well as facilitating refugees' participation in the labor market. Many are questioning their eligibility for citizenship, and signaling by this a desire to settle and integrate long-term. For those from regions like eastern Ukraine, where infrastructure has been decimated, returning is not an option. Their inquiries about citizenship procedures suggest a commitment to building a future in Romania.

Interview by Lutz Drieling

Photo by Clay Banks

Iris Alexe – Președintele Asociației Novapolis. Ce a însemnat începutul invaziei Rusiei în Ucraina pentru organizațiile non-guvernamentale din România și cum este să gestionezi o criză umanitară.

Autor Ana-Maria Buzu

• Vă rugăm să ne povestiți despre rolul organizației dumneavoastră și

să ne spuneți care este rolul dumneavoastră în gestionarea crizei umanitare de la începutul invaziei Rusiei în Ucraina?

- **Iris Alexe:** Suntem o organizație non-guvernamentală cu sediul în București, dar acționăm la nivel național în principal cu focus pe mai multe tipuri de activități. Activitățile legate de asistență le avem pe zona de Sud-Est a României. Facem parte, de asemenea, din diferite rețele la nivel național cum este și și Federația Organizațiilor Neguvernamentale pentru Dezvoltare "FOND", dar și la nivel european și aici aș menționa că deținem președinția Rețelei Naționale Anti-sărăcie și Incluziune Socială din România, care este parte a rețelei europene pe domeniul respectiv.

Am implementat un proiect european împreună cu Primăria Constanța și al cărui lider de proiect a fost Primăria din Lampedusa (așa cum bine știți, Lampedusa este o insulă care e poarta de intrare a migranților în Europa). Scopul proiectului a fost tocmai de a gestiona refugiați și de a pregăti autoritățile locale în ideea în care se pot întâmpla aceste fluxuri migraționiste la frontieră.

Este de precizat că Novapolis încă de la înființarea sa, are ca focus principal migrația, integrarea și mobilitatea intra europeană, deci, expertiză organizației este exact pe această zonă: în principal, pe zona de advocacy, lucru cu autoritățile și mai puțin pe oferirea de servicii de asistență directă.

• Vă rugăm să ne spuneți, cum a contribuit organizația dumneavoastră la abordarea crizei umanitare?

- **Iris Alexe:** Împreună cu alte organizații care fac parte din Coaliția pentru Drepturile Migranților și Refugiaților (CDMiR), am semnat și transmis către Guvern, Parlament și alte autorități importante o luare de poziție referitoare la iminența și problema existentă, deci, cumva, înainte am atras atenția asupra necesității unei poziții din partea autorităților române și de asemenea asupra importanței colaborării cu societatea civilă. Cu toții am beneficiat de faptul că Fundația pentru Dezvoltarea Societății Civile a ales să finanțeze mai multe programe și proiecte care

aveau în vedere migrații din Ucraina. În momentul în care a izbucnit criza, chiar atunci, în data de 24 (februarie 2022), ne-am întâlnit cu organizațiile care lucrau în această zonă și, împreună, și prin colegii de la FDSC am transmis către Guvernul României această necesitate de a ne coordona în vederea gestionării migraților care se aflau la granițele României. Realizarea aceluși grup de intervenție la nivelul Cancelariei Primului Ministru a avut rolul de coordonare bidirecțională, noi, societate civilă și autorități.

- *Pe ce se concentrează activitatea organizației din care faceți parte, la moment?*
- **Iris Alexe:** Așa cum am spus, noi am utilizat experiența pe care o aveam deja și a fost o acțiune să zic așa bidirecțională. Împreună cu voluntarii și resursele noastre pe care le-am avut am asigurat sprijin la granița de la Isaccea și, mai ales pentru partea aceasta de informare și asistență efectivă a migraților și support, networking și lucru cu autoritățile. Am lucrat, alături de ceilalți colegi, pentru coordonarea în cadrul acțiunilor la nivel de societate civilă. Novapolis a participat și a fost organizația din partea societății civile care a manageriat și manageriază grupul de lucru pe partea de ocupare în ceea ce privește incluziunea refugiaților ucraineni și în momentul în care s-a realizat acest plan integrat pentru sprijinirea cetățenilor ucraineni.

Am obținut, de asemenea, finanțare și, începând cu 1 septembrie am deschis un centru pentru sprijinirea refugiaților ucraineni la Constanța. Am încercat, inclusiv prin serviciile pe care le oferim acolo, care sunt de la informare, consiliere și sprijin psihologic la cursuri de limba română, asistență pentru a înscrie copiii la școală, pentru a merge la medic etc., iar dacă este vorba despre servicii pe care nu le poate oferi centrul, ei sunt redirecționați către serviciile publice, fie către alte organizații care pot să vină în sprijinul lor. De asemenea, oferim partea aceasta

de vouchere de sprijin material și avem activități cu copiii, oferim suport pentru accesarea pieței muncii.

Am considerat că este importantă și sprijinirea organizațiilor care oferă servicii sau care pot să scrie proiecte care să implice partea de incluziune, advocacy, de legislație și de cooperare. Și în acest sens, noi am avut un proiect, unde am avut un partener din Republica Moldova, de asemenea, implicat în sprijinirea refugiaților ucraineni. Proiectul s-a concentrat pe sprijinirea organizațiilor din Ucraina și pe această coordonare la nivel regional, pe sprijinirea persoanelor, pe sprijinirea refugiaților ucraineni. Am avut inclusiv un schimb de experiență la București în care am invitat organizațiile din Ucraina astfel încât să poată colabora și să auzim vocea acestora la nivelul societății societății civile, pentru că este foarte important, efectiv, să ascuți ce vor organizațiile din Ucraina și cum pot să fie acestea sprijinite. De asemenea, am integrat problematica copiilor pentru că noi aveam deja proiecte care vizau, de exemplu, o campanie de informare privind migrația și integrarea în școli și am integrat subiectul războiului din Ucraina și al integrării copiilor care au venit din Ucraina, în cadrul campaniei pe care o derulam în școli.

De asemenea, facem parte din majoritatea grupurilor de lucru care sunt gestionate de către UNHCR, unde oferim feedback și ne implicăm, evident, în funcție de nivelul nostru de expertiză.

- *Care au fost cele mai dificile momente, probleme, provocări întâmpinate de dumneavoastră și organizația din care faceți parte de la începutul războiului din Ucraina?*
- **Iris Alexe:** Provocări au fost destul de multe, de la inexistența unei totale coordonări până la o lipsă de resurse. A fost o lipsă de resurse pentru că tot sprijinul noi l-am făcut, evident, voluntar și nici noi, fiind o organizație locală, nu am avut resurse de cazare etc., și atunci toate resursele cumva a trebuit să le să le obținem de la alte organizații sau de la alte companii și să le punem la dispoziție. O lipsă de cunoaștere, de asemenea,

pentru că noi lucrăm pe zona aceasta de migrație, dar nu neapărat pe partea aceasta de urgență și, atunci, pot să spun că și asta a fost o dificultate – lipsa experienței în ceea ce privește ajutorul umanitar de urgență. Și lipsa unui cadru normativ și a unui sistem de colaborare la nivel central, dar și local, în gestionarea unor astfel de situații. Astfel, în cadrul proiectului “snapshot” noi am avut un asemenea exercițiu și am identificat necesitatea instruirii autorităților locale și a punerii la punct a unui mecanism de gestionare și adaptare a serviciilor publice.

- *Ce a funcționat bine și ce ar fi putut funcționa mai bine în ceea ce privește eforturile române/regionale de abordare a crizei umanitare?*
- **Iris Alexe:** Cred că a funcționat bine partea asta de dorință de a face lucrurile bine și atunci când vrei să faci bine, cumva, omul sfințește locul și, atunci, cred că a existat așa de la omul de rând până la nivelul Cancelariei Primului-Ministru. Toată lumea cred că și-a făcut treaba, deci, asta cred că a funcționat bine. Toți și-au dorit să-și facă treaba, deci, cumva, s-au identificat soluții și nu s-au mai lovit de faptul că nu există nu știu ce hârtie, cum se întâmplă, de obicei. Deci, efectiv, oamenii au înțeles că oamenii aceștia au nevoie de ajutor și că nu mai pot aștepta. A fost extraordinar modul cum au lucrat cei de la Departamentul pentru Situații de Urgență. De asemenea, modul în care s-au coordonat organizațiile și au reușit să aloce resurse și oamenii, efectiv, să fie și ei voluntari, să ofere haine, mâncare, transport și așa mai departe. Deci, cred că, din punctul acesta de vedere, cu toții ar trebui să fim mândri.
- *Ce nevoi vedeți dumneavoastră în acest moment, în legătură cu criza umanitară, care ar putea fi abordate mai bine?*
- **Iris Alexe:** În acest moment majoritatea nevoilor vin pe partea de incluziune și mai puțin pe partea de asistență umanitară de

urgență. Cei care au rămas în România (refugiați ucraineni) întâmpină destul de multe dificultăți în ceea ce privește integrarea efectivă, de exemplu, integrarea în sistemul public de învățământ. Știam problemele existente de foarte mult timp, pentru că ceea ce se întâmplă cu copiii ucraineni acum se întâmplă și cu alți copii străini. Problema stă chiar în această corelare a legislației specifice pe migrație și a legislației sectoriale, adică, de exemplu, pe piața muncii, problema legată de recunoașterea diplomelor și calificărilor este o provocare ce va fi cu greu trecută. Dacă ne uităm pe legislația muncii, cetățenii ucraineni au acces foarte ușor sau ar trebui să aibă un acces foarte facil pe piața muncii din România, dar când te uiți în mod foarte concret la aplicarea tuturor dispozițiilor, lucrurile nu mai sunt chiar așa de facile cum păreau. Dacă până la acest moment a existat programul acesta 50/20 care oferea partea de acoperire a nevoilor de bază, care sunt până la urmă masă și casă, acum va fi și mai dificil și va fi chiar foarte dificil, mai ales că majoritatea refugiaților ucraineni sunt femei cu copii și atunci aici la fel avem problema faptului că chiar dacă persoana respectivă își dorește să muncească, face și cursuri de limba română, deci depășește și această dificultate a barierei de limbă, nu prea are unde cum își lase copilul, cu cine, deci nu ai parte de grădinițe, școli, after school și așa mai departe. Sunt foarte multe probleme concrete dincolo de serviciile oferite organizațiile în domeniu, vor trebui să facă mult advocacy, să coreleze legislația și în același timp să lucreze foarte mult cu partea de autorități locale, pentru că, până la urmă, integrarea, incluziunea se face la nivel local. Ar trebui cumva să existe o viziune dincolo de gestionarea imediată a efectelor crizei.

- *Cum vedeți relația de cooperare a organizației din care faceți parte cu alte organizații implicate, de asemenea, în gestionarea acestei crize umanitare?*
- **Iris Alexe:** Așa cum am spus, noi facem parte deja din Coaliția

pentru drepturile migranților și refugiaților. Încercăm să facem mai multe proiecte de cooperare cu autoritatea locală și aici mă refer nu doar la primărie, dar și autorități, precum prefectura etc. În cadrul proiectului acesta am avut o componentă distinctă pe cooperare cu alte rețele și alte organizații pentru că singur clar e că nu poți gestiona și fiecare organizație are o expertiză specifică și atunci e cel mai bine ca să o folosească acolo unde unde este nevoie și să colaboreze cu ceilalți care pot să vină la rândul lor cu experiența și cu resursele lor.

- *Ne puteți recomanda, vă rugăm, și alți colegi/organizații implicate în gestionarea crizei umanitare, pe care i-am putea intervieva?*
- **Iris Alexe:** Mă gândeam la colegii de la Suceava și Craiova, că tocmai ce am vorbit cu ei și nu știam dacă i-ați luat în considerare. Vasile Gafiuc, Institutul Bucovina Suceava (pvgafiuc@gmail.com), Gavril Dana. AIDROM (gavril.dana19@gmail.com).
- *Alte gânduri, idei sugestii?*
- **Iris Alexe:** Dacă aveți nevoie de orice alte resurse, cu drag puteți să accesați site-ul novapolis și avem acolo inclusiv ce am făcut, un studiu destul de aprofundat pe ce înseamnă partea asta de colaborare cu Ucraina.

Ana-Maria Buzu

Aprilie, 2023

Interview with Raluca Teodor;

Finding purpose in a crisis, in-between civil society and official authorities.

Author: Lutz Drieling

Photo credit: [Vardan Papikyan](#)

Date: April, 2023

Raluca Teodor is the Vice-president of the ARCADIA – The Romanian Association for International Cooperation and Development and works for Mercy Corps and the Foundation for Civil Society Development. She was always connected to NGOs and worked for one year on a UN project in Afghanistan.

Please tell us about your role(s) during the humanitarian crisis.

In the first month, my role was to facilitate connections for ARCADIA and other NGOs. I started commuting to the National Intervention Management and Coordination Centre (CNCCI). Here I tried to ensure communication between actors of the civil society and the official authorities. In addition, I tried through ARCADIA to connect Romanian NGOs with International NGOs. We had the opportunity to learn from each other, discuss our responses, and to better tailor our interventions. I also supported missions coming to Romania which came to improve their individual responses to the humanitarian crisis.

Which were the most difficult moments?

In the beginning, everything was chaotic. Everyone wanted to help but no one knew how. Civil society did not have the information needed, especially in connection with the legal status of refugees. It is still a challenge; we feel a high pressure. We try to do the best we can and to support and protect people, but we also must support communication between the actors and ensure that our resources are not overlapping. That is quite challenging. I wish it were easier, especially since administrative factors are quite a burden. We need more flexibility to reallocate funds in case needed. More flexibility to change the focus of projects would be helpful as well. Sometimes we realise that some projects focus on a service that is surprisingly not needed. It would be great if there is an easier way to change this focus afterward.

Which were the most meaningful moments?

The most meaningful for me is that I can do what I believe in. I find purpose here in my tasks and work. Of course, you can say, 'We reached so many people and packed so many packages, but for me, that is not it. There are many people left alone and many people without support. We must go and reach out. It is helpful to talk to colleagues about issues and work together on solutions and to see that we improve.

Please tell us about your organisation and how it contributes to addressing the humanitarian crisis.

I work for two organisations now. Mercy Corps develops partnerships for the response to the Ukrainian crisis. We facilitate support through local organisations. We give sub-grants to local organisations and organise through food and non-food items, access to information and social services, and in some countries cash assistance.

The Civil Society Development Foundation, the other organisation I work for, disseminates correct information on the humanitarian crisis, refugees, and several complex areas within the field. It also offers grants for organisations supporting refugees.

What worked well regarding the (Romanian/regional) efforts to address the humanitarian crisis?

The biggest challenge was to address the situations at the border but, the big benefit we had in Romania and in Poland was that we had a system in place that reacted. We had structured collaboration with civil society and authorities. They did not have so much experience in humanitarian crises, but both NGOs and institutions had extensive experience within their fields, which helped. This enabled them to adapt, act, and have an impact. And on top, the authorities were eager to work with civil societies, and that made the response faster, better, and more efficient.

What could have worked better?

I would like better coordination with the first phase of the crisis. It was quite chaotic and more clarity at the level of UN coordination would have been helpful for us in Romania.

What are you focusing on in your work now?

I still work on the Crisis response. I facilitate partnerships

and manage grants.

Any other thoughts and suggestions?

I am glad that we are going to develop the Knowledge Hub on the Ukrainian crisis with ARCADIA. It will help to share experiences from the field and gives a new space for debates. There are a lot of experiences to be exchanged. I see the good in the bad and this crisis opened the door for debates and exchanges on how to help and support refugees and act in humanitarian crises. In the end, it hopefully ensures better assistance to refugees in the future and prepares us better for the next situation in which we might find ourselves, whatever it might be.

Region: [Central and Eastern Europe](#)

Country/(ies): [Ukraine](#), [Romania](#)

Topics:

[Military](#) [disinformation](#) [Supply chain](#) [Humanitarian Actions](#) [Integration](#) [Sanctions](#) [Migration](#)
[poverty](#) [Collaboration](#) [Displacement Sites](#) [Russia](#) [education](#) [Inflation](#) [Economy](#) [Pole opinion](#) [Emergency](#)
[Shelters](#) [Humanitarian crisis](#) [Putin](#) [Humanitarian Response Plan](#) [refugees](#) [Age](#) [Conflict](#)

[Humanitarian aid](#) [Nato](#) [NGO](#) [Discrimination](#) [Gender](#) [Armed forces](#) [Crimea](#)
[Training](#) [Humanitarian law](#) [Forced Displacement](#) [Employment](#) [Policy](#) [Donbas](#) [UNHCR](#) [Shelter](#)
[Healthcare](#) [Mental health](#) [Language](#) [Displacement](#) [Health](#) [European Union](#) [Coordination](#)
[Refugee](#)

Interview with Mihai Lupu; How technology had an

instrumental role in the first response of the Department of Emergency Situations during the Ukrainian Humanitarian Crisis

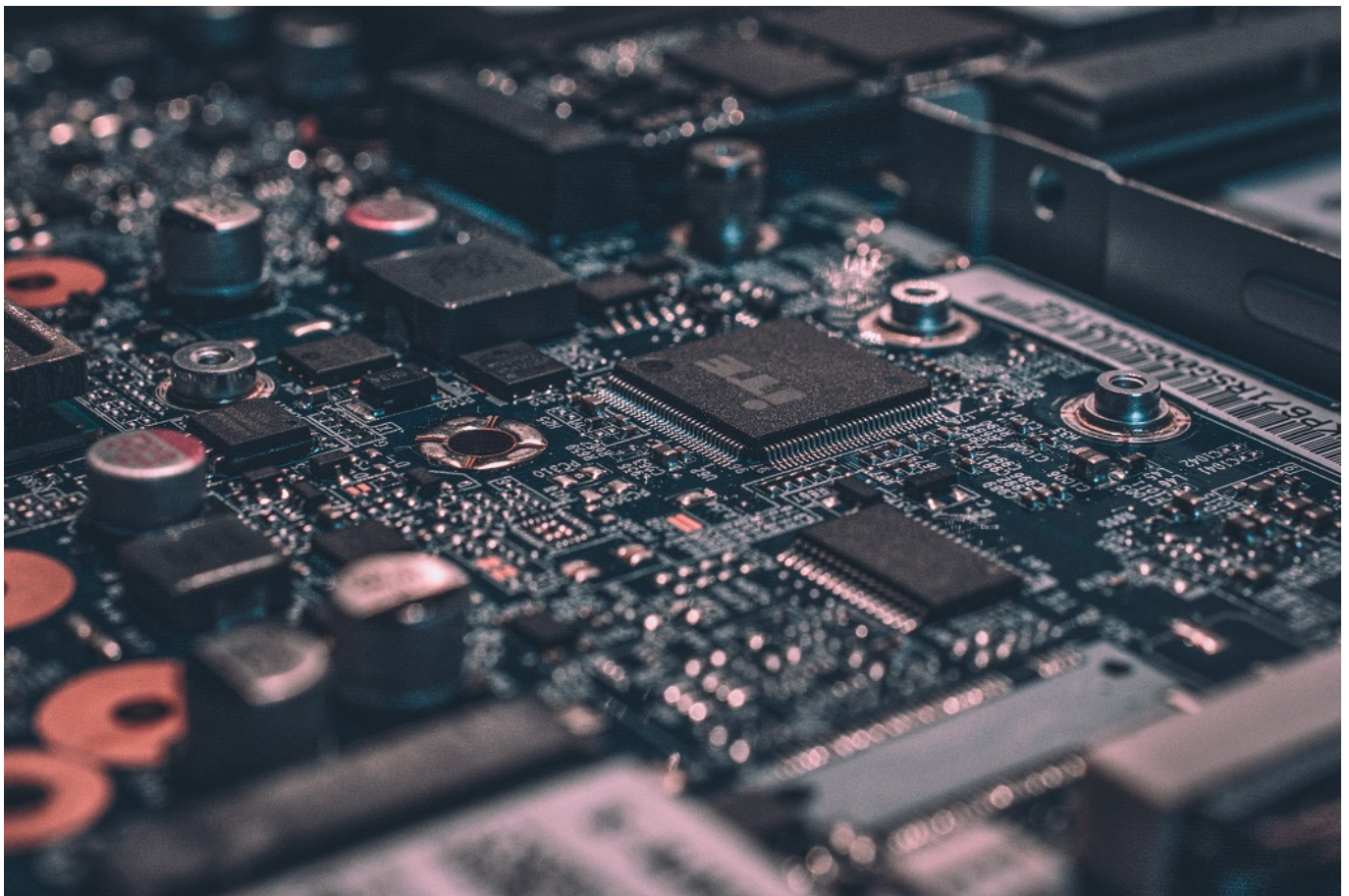

Photo credit: [Alexandre Debiève](#)

Date: May, 2023

Mihai Lupu is the Advisory to the Secretary of State, Raed Arafat, who is the chairman of the Department of Emergency Situations (DSU) and the Secretary of State for the Ministry of Internal Affairs. His role is instrumental in coordinating the DSU response to the Ukrainian humanitarian crisis.

Please tell us about your role(s) during the humanitarian

crisis.

The DSU is an umbrella organisation that responds to every emergency that may occur at the level of the state in coordination with the affiliated partners. Several institutions are part of the integrated response/ reaction, like the General Inspectorate of Aviation, the Emergency Reception Units (UPU), SMURD, the Romanian General Inspectorate for Emergency Situations (IGSU), etc. As an Advisory to the Secretary of State, my area of expertise is in relation to the private sector, non-governmental institutions, and civil society. Since the Russian invasion of Ukraine, I have been the contact person that creates the lines of communication between civil society, NGOs, and the DSU. We started with a Whatsapp group, which has gathered more than 200 members in the first week, as a temporary measure for various organisations to communicate and find solutions. Meanwhile, we looked for alternatives, and contacted the Employers' Association of the Software and Services Industry (ANIS). We moved our platform to Microsoft Teams. Receiving 1000 licences from Microsoft, we expanded the group and detailed our work. The aim was to systemize all coordination efforts into an interdisciplinary inter-sector platform structured on different areas of crisis response. We, therefore, replaced the old WhatsApp group with a platform where people could easily find the requested information. Within the platform, there are sections related to border patrols, medical services and first aid, legal and psychological assistance, integration at the level of society, and logistics, all offered to the refugees. Also, there is an infographic detailing the first response process in case of an emergency like the current humanitarian crisis.

Did the use of technology make any difference?

We have established relations with different NGOs and academic structures. I will share a link where you can find more details about the role of technology. Mainly, the role of the

DSU is to inform and protect the population, as we are in constant talk with many organisations. Apart from communicating with them, there are general meetings and common exercises to prepare a better response in case of an intervention. It is all about following the standard protocol and organising better. Regarding the digital ecosystem for Ukraine, there are shared practices with 20 organisations, as we want to keep them close and form protocols. Many have been invited to participate in the series of exercises in Targu Mures in May. We are undertaking these actions to calibrate our response.

Is there any need for better communication?

There is always a need for better communication between organisations. We should do this by engaging in similar projects and learning from each other. It is only natural to take part in concrete actions. For example, if an area from Greece is covered in fire, then through the EU Civil Protection Mechanism, Romania can send its help. In that case, you have to react instantly and use the knowledge of our experts from institutions and NGOs. Another example would be the recent events in Turkey with the earthquakes, as many organisations contacted us via the platform for Ukraine. As these associations did not have any background, we could not provide them with any recommendations. I know it was all the emotional hype back then, but we did not know with whom we were dealing. Besides the communication at the level of our institution, we have to inform our citizens and keep them updated. We launched an app for DSU and a new website called fiipregatit.ro, where people can find all sorts of useful information. We collaborated with CivicNet to create this online platform and continue to work on it. Also, starting from the end of March, the qualified personnel of Fiipregatit and SMURD launched two fully equipped vans where people could learn and simulate different emergent activities. We were able to reach many communities and want to extend the number of

vans to four.

Can you tell us a meaningful moment from your experience with addressing the humanitarian crisis?

An important moment was starting to calibrate our response with the other organisations. It took a while to organise ourselves, but we understood the situation. As we were alone and needed to cooperate. The whole process taught us how to act efficiently. This is what I would call a meaningful moment.

Can you tell us a difficult moment?

A difficult moment is happening now. The transition from the 50/20 program was not easy at first. It was introduced as a measure to encourage the Romanian people to accommodate the Ukrainian refugees and to distribute them more easily. Yet, there are no conditions stipulated in the program to start the process of integration for these persons. Right now, they are changing the system, but there will still be a lot of pressure on the reception centres. Many people will potentially get evacuated from their current accommodation.

Last year was a difficult one for us. We always had to react quickly and adapt to each new challenge.

Region: [Central and Eastern Europe](#)

Country/(ies): [Ukraine](#), [Romania](#)

Topics:

Humanitarian aid

[NGO](#) [Policy](#) [Displacement Sites](#) [UNHCR](#) [Armed forces](#) [Gender](#) [Forced Displacement](#) [Training](#) [Integration](#) [Age](#) [European Union](#) [Migration](#) [Humanitarian crisis](#) [Military](#) [Putin](#) [Humanitarian Response Plan](#) [Economy](#) **[Employment](#)** [Language](#) [Coordination](#) [Shelter](#) [Inflation](#) [Supply chain](#) **[refugees](#)** [Health](#) [Humanitarian Actions](#) [Nato](#) [poverty](#) **[Refugee](#)** [Emergency Shelters](#) [education](#) [Russia](#) [Conflict](#) [Sanctions](#) [Healthcare](#) [Discrimination](#) [Donbas](#) [Displacement](#) [disinformation](#) [Pole opinion](#) [Crimea](#) [Humanitarian law](#) [Collaboration](#) [Mental](#)

Interview with Javier Garcia; European support for addressing the Ukrainian Humanitarian Crisis

Author: Lutz Drieling

Photo credit: [Andrew Petrishev](#)

Date: May, 2023

Javier Garcia is the Head of Country Support in Europe and the Americas at ActionAid International. He is a trained economist

with 20 years of experience in the development sector.

Please tell us about your role(s) during the humanitarian crisis.

In the Humanitarian Crisis in Ukraine, ActionAid is providing support to our members in Europe and the Americas and doing policy work. When the Crisis started ActionAid decided to intervene, even though we don't have ActionAid members in Ukraine or Romania. We wanted to support our local partners and provide help. I am part of the larger group of ActionAid, but I am not a member of the teams that directly carry out our humanitarian aid, I focus more on policy work.

Which were the most difficult moments?

The beginning was the most challenging. The needs were high, and a lot of people left Ukraine in a short period of time. Help was needed and to respond on short notice with the right services was complicated. We also work with partners who did not work particularly on a humanitarian response before. Suddenly they had to shift their priorities and their way of interacting. No one was prepared and we and our partners had to adapt. It was also hard to bring the right team to the place. Our team members from non-European countries like India could come but getting work permits and visas was challenging. We also had trouble deciding where to start and on what to focus on and then to communicate our strategies.

Which were the most meaningful moments?

After the first three months, we were sitting together to reflect on what we did and what should be done differently, and how we want to go on with the team, and partners. This changed our humanitarian response. We discussed how to set up support in the future, we discussed the leadership, and how to protect our target groups. Overall, it was about what we can do differently and how we can improve, this was meaningful to me.

Please tell us about your organisation and how it contributes to addressing the humanitarian crisis.

ActionAid interacts through members or partners in 70 countries. We provide relief in Europe for the Ukrainian crisis. Considering our long-term relations with our partners, it was our responsibility to act. We were no experts on Eastern Europe and the Eastern neighbourhood, but we could rely on partnerships and their knowledge. We worked on all related sectors like cash support, nonfood items, shelter, protection services, psycho-social support, and livelihood support. We tried to make it accessible to all these displaced people coming at the beginning to Romania, later than also to Moldova and Ukraine. We try to target as many people as possible, but we focus especially on women, youth, and everyone left behind by traditional humanitarian responses like LGBTQI+, people with disabilities, and other vulnerable groups.

What worked well regarding the (Romanian/regional) efforts to address the humanitarian crisis?

It is interesting that the capacities in Romania adapted and transformed from a development framework to a humanitarian response. This was great. We identified partners, collaborated with them, and empowered them to offer specialised support. It is important to work with youth groups for supporting youth, women groups to support women, etc. They are the best service provider for their individual target groups. We saw that the crisis would last and needed a sustainable response. I was surprised that Youth groups were prepared, and they showed they can have a meaningful role in their response to this humanitarian crisis.

What could have worked better?

We struggled to deploy our staff due to visa restrictions. We can deploy our European staff to the Global South, without any

problem but the other way around it is quite challenging. In addition, Information was not spread fast enough. We needed and still need real data and qualified information as examples about women to create appropriate services or inform society how to support and how to not do harm. Professionalization was missing and people drove to the border for taking children and bringing them to safety endangering them to trafficking and abuse. They needed to be educated on how to do humanitarian response and what should not be done.

What are you focusing on in your work now?

We dedicate more capacities and resources to Ukraine and less to Romania, Poland, and Moldova. The most needs are in Ukraine now. The response is the same, Psychosocial support, information, and assistance. Just the focus on the location changed. We also try now to increase our long-term development approach in combination with our humanitarian response.

What needs do you see now that could be addressed better?

Compared to a year ago everything is better already. Access to help is different. We have better-established relations with local organisations. Now the recovery process has started. This is a challenge. We must discuss peace and recovery, but we must do this with civil society organisations and their role is not clear yet. How can you discuss recovery without them? This is something that must be worked on.

Region: [Central and Eastern Europe](#)

Country/(ies): [Ukraine](#), [Romania](#)

Topics:

[Humanitarian Response Plan](#) [Age](#) [NGO](#) [Mental health](#) [Emergency Shelters](#) [Health](#) [Nato](#) [Sanctions](#)
[Economy](#) [Humanitarian crisis](#) [Displacement](#) [Discrimination](#) [disinformation](#) [Supply chain](#)

[Refugee](#) [Military](#) [European Union](#) [Healthcare](#) [Russia](#) [Armed forces](#)

[Humanitarian aid](#) [Language](#) [refugees](#) [Humanitarian law](#) [Putin](#) [Pole](#)

[opinion](#) [Conflict](#) [Collaboration](#) [Migration](#) [poverty](#) [Coordination](#) [Integration](#) [UNHCR](#) [Gender](#)
[Employment](#) [education](#) [Training](#) [Donbas](#) [Shelter](#) [Inflation](#) [Humanitarian Actions](#)
[Crimea](#) [Policy](#) [Forced Displacement](#) [Displacement Sites](#)